

SOVJAK / BLAGOSLOVILI NOVO KAPELO

Kapelica - darilo očetu

V nedeljo, 18. avgusta, je ptujski naslovni in mariborski pomožni škof dr. Anton Stres blagoslovil kapelo, oltar in zvon v Sovjaku pri Trnovski vasi. Gre za izraz hvalečnosti Krajncvih otrok in njihovih družin staršem za dar življenja in vere ter izpolnitev želje očeta Ludvika, da bi postavili kapelico v zahvalo Bogu za dar duhovništva njegovih sinov Slavka in Ivana.

Kapelico so zgradili v dveh mesecih. Njena svojstvena podoba govori o številni družini Marije in Ludvika s petnajstimi otroki. Zato sta v kapeli podoba Božje matere Marije in sv. Ludvika ter ob vhodu v kapelico dva stebra, simbol staršev, ki sta omogočila otrokom vstop v svetišče vere, okrog kapele pa stoji 15 stebrov, ki simbolizirajo njihovih 15 otrok. V kapelici stoji nov oltar, sestavljen iz 32 dečic, ki simbolizirajo 32 svakinj in svakov, nečakinj in nečakov. Tloris kapelice in poti do nje predstavlja kelih in hostijo in tako govori o Božji navzočnosti v duhu Kristusovih be-

sed: "Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi."

V zvoniku kapelice je zvon, ki so ga darovali Sovjačani. Na njem je zapisano: "Slavo Božjo oznanjujem, žive vabim in budim; mrtve milo objokujem, v milost Božjo jih izročim." Zvon, težak 50 kg, je po krstu potegnila v zvonik množica dvanajstletnih otrok.

Domačin Danilo Muršec je nastikal freski; prva prikazuje kralja sv. Ludvika, v ozadju je Krajncova domačija, druga pa sv. Florijana. V kupoli je Muršec nastikal angele z različnimi

glasbili. Obiskovalec lahko takoj prepozna tri dominantne barve: modro, rdečo in zlatorumeneno. Modra barva pomeni visoko nebo, hrepenenje in odprtost do Boga, rdeča predstavlja ljubezen, ogenj in življenje, zlatorumena pa ponazarja son-

ce, toplino in Božjo veličanost.

V duhu pregovora "Če bi kaplje ostale same, nikoli ne bi mogli piti vode" je predstavnik vaške skupnosti Štefan povedal, kako so se vaščani z veliko prizadevnostjo povezali med seboj in pripravili pogostitev. Nato je navzoče, zbralo se jih je čez 100, povabil k bratski mizi.

Iskrena zahvala gre v prvi vrsti vsem Krajncvim in njihovim družinam za velik dar, s katerim smo postavili kapelo. Ob tem velja beseda zahvale Sovjačanom za zvon in pogostitev, arhitektu Borisu Volkmu iz Ljubljane, gradbenemu podjetju Ivana Slačka in tesarjem Ivana Gomišaka iz Juršincev, kleparskemu podjetju Martina Kokola s Pruja za čudovito patinirano zunanjo podobo zvonika, pozlačeno kroglo in križ, nadzornici del Kristini Jagarič, slikarju Danilu Muršču, elektrikarju Milanu Murku, Viktorju Gojkoviču za restavriranje Pieta, Mirku Hočvarju in Albertu Strausu iz Ljubljane za oltar, Tereziji Zelenko za oltarni prt, Jančiču iz Lenarta za posaditev cipres, Zakonski skupini sv. Jurija in vsem, ki ste na vam lasten način prispevali h gradnji, skrbeli za bolnega očeta in pripravili čudovito praznovanje. Posebej gre zahvala vsem duhovnikom, pevskeemu zboru Jakoba Gomišaka, p. Janezu in bratoma Matjažu in Boštjanu za glasbeno predstavo, še posebej gospodu škofu dr. Antonu Stresu za blagoslov kapele, oltarja in zvona ter za obhajanje svete maše.

Ob tej priložnosti je vaška skupnost izobesila tudi svojo zastavo, ki se bistveno ne razlikuje od občinske. Verjetno je to edina vas daleč naokrog, ki ima svojo zastavo.

Kapelica je nov kraj, kjer se obup preliva v upanje, žalost v veselje, utrujenost v spokojnost ter sprtnost v odprtost, k bližnjemu in Bogu. Vljudno ste vabljene, da si jo ogledate in se obogatite z njenim sporočilom.

p. Slavko Krajnc